

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پژوهش‌های علمی انسانی
مطابق با
و ...

• فوق العاده، فوق العاده / دکتر ناصرالدین پروین

فوق العاده، فوق العاده

ناصرالدین پروین

۱۲۰

تا پیش از گسترش شبکه‌های رادیویی و در بیش از نیم قرن از تاریخ معاصر ایران، «فوق العاده» ارزانترین و سریعترین وسیله‌ی دریافت خبر بود. کسانی که سالهای قبل از دهه‌ی ۱۳۵۰ شهرهای بزرگ را به خاطر دارند، فریاد و غوغای کودکان روزنامه‌فروشی را به یاد می‌آورند که در رهگذرها، دسته‌یی از این برگهای خبری را زیر بغل گرفته، مضمون یا عنوان فوق العاده‌یی را فریاد می‌کردند، گاه، نوید می‌دادند که کالای آنها «عکس و تفصیلات» را با هم دارد و هنوز، آن برگها بوی مرکب چاپ می‌داد.

فوق العاده چیست؟

فوق العاده، نوعی خبرنامه‌ی یک یا دو برگی است که در فاصله‌ی دو شماره از روزنامه مشخصی و با حفظ نام آن روزنامه انتشار می‌یابد و جداگانه و با قیمتی نازلتر از بهای تکفروشی روزنامه‌ی مادر به فروش می‌رسد. با توجه به این تعریف، «ضمیمه»‌ها را نمی‌توان با فوق العاده از یک سنخ تلقی کرد. در واقع، ضمیمه‌ی خبری، حاوی آخرین خبرهایی است که پس از بسته شدن صفحه‌های روزنامه و پیش از توزیع آن دریافت می‌شود. این ضمیمه‌ها، از نخستین سالهای انتشار روزنامه به زبان فارسی در هندوستان دیده شده‌اند. در ایران، روزنامه و قایع اتفاقیه، نخستین آنها را با نام «روزنامه یدکی نمره هشتاد» پیوست روزنامه کرد (۲۵ شوال ۱۲۶۸)

قیمت یکشاھی

شنبه ۲۵ رمضان چهار بغروب

فوق العاده

عصر جدید

ساقوط و رشد

۱۲۱

از قرار تلکرافی که بتوسط فونسول آلمان در کرمانشاهان
از سفارت کبری آلمان در آسلا بول بسفارت آلمان در
طهران رسیده است قشون آلمان یعنی افواج باواری در
تحت ریاست حضرت والا شاهزاده لئو پولدنی و باویر ورشو
را نصرف کرده اند

پرتابل جامع علوم انسانی

عصر جدید امروز را بخوانید

مطبوعه تهران

نخستین فوق العاده‌ها

به گمان من، نخستین فوق العاده‌یی که از سوی یک روزنامه‌ی فارسی زبان انتشار یافته، «علاوه روزنامه ایران نو» است که در ۱۸ ذیحجه‌ی ۱۳۲۷ (۱۰ دی ۱۲۸۸) چاپ شد و خبر «فتح اهر و تأذیب قره جه داغ» را در برداشت. آن فوق العاده‌ی دو صفحه‌یی دو ستونی را به قیمت صد دینار می‌فروختند. همین روزنامه، «ضمیمه شماره ۲۰۴ روزنامه ایران نو» را که «راجع به تعطیل عدیله است» به همراه شماره پنجم جمادی الاول ۱۳۲۸ ساخت که بنابر تعریف ما، آن را نمی‌توان فوق العاده خواند. سومین برج جدایانه ایران نو، با عنوان «حریت مطبوعات در خطر است» در ۱۶ جمادی الاول ۱۳۲۸ درباره‌ی توقيف روزنامه به چاپ رسیده است و باید آن را «اطلاعیه» یا «اعلامیه» انگاشت.

این که از چه زمانی عنوان «فوق العاده» را از ترکهای عثمانی گرفته‌اند، بر من معلوم نیست. قدیمترین خبرنامه‌یی که با این عنوان دیده‌ام، فوق العاده‌های روزنامه‌ی دولتی آفتاب (از ۲۹ محرم ۱۳۲۰ / ۳۰ دی ۱۲۹۰) است. از آن پس و در همان عصر احمد شاهی، به سبب فراوانی و اهمیت رویدادها، برگهای «فوق العاده» رواجی کم نظیر یافت.

با او جگیری برخوردهای اروپا که به جنگ جهانی اول انجامید، شمار فوق العاده‌ها افزایشی چشمگیر پیدا کرد. در آن سالها، روزنامه‌های هوادار متفقین، همچون رعد و عصر

و بعدها، به اینگونه برگهای اضافی عنوان «ضمیمه» داد. همان روزنامه، اعلامیه‌های رسمی دولت را نیز در مورد روابط تیره‌ی ایران با بریتانیا بر سر مسائلی هرات، «اشتهرنامه» و «انتشارنامه» نامیده و پیوست شماره‌های جمادی الاولی ۱۲۷۳ ساخته است.

در نخستین قانونها و آیین‌نامه‌هایی که تا پیش از قانون ۱۳۳۴ پیرامون مطبوعات وضع شده است، اشاره‌ی مستقیمی به فوق العاده دیده نمی‌شود. در نخستین قانون مطبوعات (شعبان ۱۳۲۵)، از «اعلانات و لوایح» سخن رفته و در ماده‌ی ۱۸ از «اعلان و لایحه و آنچه از این قبیل مطلقاً به چاپ رسد» یاد شده است که می‌تواند فوق العاده را نیز شامل شود. علاوه بر این، «مطبوعات» به معنای هر نوع نوشتار چاپی، نیز، شامل فوق العاده تواند بود.

در لایحه‌ی قانونی مطبوعات دکتر محمد مصدق (۱۵ بهمن ۱۳۳۱) و متمم آن (۲۰ خرداد ۱۳۳۲)، هم سخنی از فوق العاده نیست؛ اما چون همان متن را در دهم مرداد ۱۳۳۴ به عنوان قانون مطبوعات پذیرفتند، این تبصره را بر ماده‌ی یکم افزودند: نشر فوق العاده اختصاص به روزنامه‌ها و مجله‌هایی دارد که به طور مرتب منتشر می‌شود.

العاده فوق

۱۳۳۷

۱۳۲۴ ربیع الثانی

(پنجمین)

۱۵ دلو

(مسئله جزیره درقد)

۱۶۳

جدید، فوق العادهایی نشر داده‌اند که تنها یک خبر ترجمه شده و گاهی اظهار نظری کوتاه را در برداشت. روزنامه‌ی شوری، «فوق العاده»‌هایی منتشر می‌ساخت که گاه تنها نام شوری و گاه اشاره به «ضمیمه شماره...» در بالای آن نوشته می‌شد. فوق العاده‌های این روزنامه، بیشتر درباره خبرهای مهم مملکتی و بُرخی وقتها، پیرامون رویدادهای جنگ جهانی اول بود و همواره زیر عنوان فرعی «حوادث مهم» به چاپ می‌رسید. فوق العاده‌های روزنامه‌ی دو زبانی اطلاعات، به صورت منظم روزانه نیز در می‌آمد و بهتر است آن را خبرنامه تلقی کنیم. نیز، پاره‌یی از «فوق العاده»‌ها، نامه‌های سرگشاده و اطلاعیه‌های روزنامه‌ها و گاه، در دفاع از خود – از جمله در هنگام توقيف روزنامه – یا حمله به شخص، گروه و روزنامه‌یی دیگر بوده‌اند و تعریفی که به دست دادیم، آنها را در بر نمی‌گیرد.

در سلطنت رضاشاه، نوع تازه‌یی از فوق العاده انتشار یافت که در آن، خبرهای جنایی یا آخرین گزارش محاکمه‌های پرس و صدا به چاپ می‌رسید. در این دوره، دیگر از نوشتارهای سیاسی و یادشنامه‌های مرسوم در دوره‌ی احمد شاه که خود را فوق العاده معرفی می‌کردند، خبری نبود؛ تا آنکه پس از اشغال ایران تاکودتای ۱۳۳۲، این دسته از ورقهای چاپی رونقی تازه یافتند و در پی رویداد اخیر، بار دیگر جنبه‌های خبری فوق العاده (تغییر کابینه‌ها، تصمیمهای مهم دولت، رویدادهای جنایی و خسارتهای طبیعی...) مورد توجه گرفت.^۱ با گسترش شبکه‌ی

رادیویی و گزارش ساعت به ساعت خبرها، ستاره‌ی بخت فوق العاده هم رو به افول نهاد. گفتند سنت که در افغانستان نیز همین واژه‌ی نازیبای ٹرک ساخته را به کار برداشت و اندکی پس از انتشار فوق العاده در ایران، روزنامه‌های دولتی آن کشور به انتشار خبرهای مهم به صورت فوق العاده دست یازیدند. به نظر می‌رسد که نخستین فوق العاده‌های چاپ کابل، آنهایی باشد که در پادشاهی امان الله خان درباره‌ی تجاوز مرزی نیروهای شوروی، از سوی روزنامه‌ی امان افغان انتشار یافت.

سیمای فوق العاده و توزیع آن

در دهه‌های نخستین پیدایش فوق العاده، فوق العاده‌ها بر روی یک و گاهی دو صفحه و با قطعی کوچکتر از روزنامه‌ی مادر چاپ می‌شدند. به بهای یک تا پنج شاهی به فروش می‌رسیدند و دارای یک یا چند مطلب بودند. برخی از فوق العاده‌ها، به روزنامه‌یی کوچک و کم برگ شبیه‌ند و شماره‌یی هم دارند. اکثر فوق العاده‌ها دارای تاریخ روز و پاره‌یی از آنها، در بردارنده‌ی ساعت دریافت خبر و یا چاپ و نام چاپخانه نیز هستند. این برگهای خبری، بیشتر بعد از ظهر یا غروب توزیع می‌شدند. سرعت انتشار برخی از آنها، چشمگیر است. از جمله، فوق العاده‌ی مفصل روزنامه‌ی طوفان، همان روز محاکمه‌ی علی اکبر موسوی زاده به جرم توهین به شاه (۱۵ بهمن ۱۳۰۱) و درباره‌ی آن انتشار یافت.^۲

موافقان و مخالفان فوق العاده

نشانه‌های چندی از توجه مردم به این فرق العاده‌ها، در دست است. در مرداد ۱۲۹۳، یک شخصیت سیاسی نوشت: «نزدیک غروب متجاوز از هزار نفر به اداره رعد ریخته متظر بیرون آمدن فوق العاده هستند».^۳ در جریان قیام کنل پسیان، روزنامه‌ی بهار چاپ مشهد، شمار در خور توجهی فوق العاده منتشر ساخت که جداگانه به فروش می‌رفت. این فوق العاده‌ها از نگاه «آگاهی از مراحل پایانی کار [قیام پسیان] از ارزش خاصی برخوردار است».^۴

نظرهای منفی بیشتر به دست ما رسیده است و هیچ یک به مردم عادی تعلق ندارد. بر پایه‌ی این نظرها که بیشتر مربوط به اوخر دوره‌ی احمد شاه است، فوق العاده به منظور سودجویی انتشار می‌یافتد و پس از خرید، خوانندگان تنها بودن آن را در می‌یافته‌اند.^۵ مشق کاظمی به سال ۱۳۰۱ خ، داستانگونه‌یی طنزآمیز درباره‌ی فراوانی و بی‌ارزشی فوق العاده‌ها نوشته است^۶ و به نظر می‌رسد اکثر فوق العاده‌هایی که از آنها یاد کرده، از سوی روزنامه‌ها انتشار یافته‌اند: نویسنده که معلم است، به همراه دو تن از همکارانش، تصمیم به رفتن به «خیابان ناصریه و میل

در قرقوق العاد کا بهلوں

مدرب پہلول دیوانه از زبان میرضخانه

ان بندہ ماہی خنده در زمان هرون الرشید اتفاق کے لئے خلائی جا سکتی اب میکریت اتفاق کے برداشت
استبداد برداشت، شہر پنداد خود را بدیرانی زدہ لو دکی شیوه کردہ حمرا بسخر کی میلکتم ناینکہ اجمل رسید
دمرا روی کرام کا اشتتم و با خرت رفتہ الخباعم هروات یکی از صلحاء میدیدم با صوت نشسته و رخت کیف لز
این دنیا میانہ بی خروشی بالباس بارہ ذریشانہ نکرده ہی دبواں برزخ چرس میکشد انہارا دست میانداختم
بامبیام یکشندو طغیر و شی از دست مارو و روزہم ذردوہ میکشند تقلید شرا درہ با دم عابث اهل اذنیا از دست
ذله مدنی چند سر و ندمیا شان بود کفتند خوبست بارو رایاں ہانہ دکش کنیم این بود کہ بخیال بخن من و
ستفادہ: ہوابارہ پاس دنیا تبی چاہم انتادن و گفتند نیدانی ایں آن مش و طلشدہ و حرف حمرا بدو نرس ممه
بندو نہیں: خورده باین ایں باید دنیا برگشتہ باز خود را بخیل زدم تارو زشنہ ۱۶ دیم الاول در
سو زنی و ہر ایں بازی در اورده در کوچہ و بازار میکشتتم، به عائل یعنی مرا گرفت کہ باید ترا بپریضاخانہ بیزم
هرچہ: ۱۷ دیم دیوانہ ترا زمی فرول نکرد و گفت حرفیا تو بسیو یرم خان بر خورده هرچہ کفتم باما ایزرا باید
وزارت سارق نکوہ با وزارت داخلہ حکم بدھ کہ مرا بکبری جواب دادن پیش متفقہ لب مرکریت
است مرا: دادن کن دبا و زیر بکردم کہ اشتہزادافت فہیم زدنیان یکدستی عن زدم بود ند ایران مشروطہ طرف نسبت
بامد هرون الشید نیست در از وقت دین اسلام کہ امر عموم را واجب کرده مثل فائزون اسی کہ از ادی
والبوعات میدہ کہنے نشده برد اولیا ای مرزا نزانت ازداد متعل روسای حالیہ طہران بدد دماغ نبودند و زرای
آزوفت از مجلس اخبارات نامہ نکرندہ برد از ازوفت وزیر ای نیز نہ
خودمان گار خرابیم کر دیاریے مان ہیڈیم آول خوردیم کہ دو بارہ وجہت کر دیم حالاهم راه اخرب باز است
از بر پیکر دیدیم: کہ اعندنا ل انجا پیدا نمی شود اما لا غیر فا از ملت خواهش داریم چند سؤال از خواجه
پرم و پیامر او یکنند.

اولاً - اگر روز نہ بہاول واجب انحراف است در صورتی کہ مدیر مسئول دار دم عابثہ مرا ویرا چرا تو قیف
کر دیے وہ مسامان بی خرد ضرر زبست، لین مطابق جو فائزون بود
ثانیاً - میدزا حسن ممتع مطلعہ واجرا جس کر دی او کہ دمکرات نبود
ثالثاً - لگریم تو بہارل چند ای دیا شتر نہ اشتنی بکری سکھنی کا غدر روز نامہ ات جرا امر، هفت اسپ جرا
ربا، شکل راسخ کر دی کہ عارمن افلاط است چرا بادو سہ تانقطعہ در مبارات انتاد مردم دینو اند
بدر اند، سر از ابها کے ایزاد شری و عمری، (وناشنی او گہ حاضر بود این ایزادها) دار فرم کند
بمدار همہ این حرفا خواهش کنند، شو خیار اکثار بکذا در دید عما ملہ کی ایک دیا اصد شش صد دینه روز نامہ
دار اگر فقة یا اسرا دینار یا پول ای فرستہ اگر نہ بمحض خلامش نہ امدعی السویں عارض خراہیم شد بشر ملیکہ
مر منحال اردند، دو نکری، چون وزرا اخنيارات آمده دار دن ای بول نیکنم در هر صورت دو اسپہ بر
اسپ بزرگانی سر زدنی و را پنج تیر المانی در بین دار بہاول دیوانہ اشان کر دن ادمر اچہرہ نیکنند
میر مسئول شیخ علی هر ای

فوق العاده

فیض
سید حامد

در فوق العاده روزگاری مقدمه اقدامات آقای جبهه‌الاسلام آقازاده را راجع بامور جاریه اطلاع داده اینکه تلگراف را که بین ایشان و مرکز مبارله شدات ضمایم طبع مینماییم.

مقام منبع ریاست وزرای نظام دامت شوگه

در شش چهار شب فدان کمال محمد نجفی جنزو نوجه اردوی بجنورد به طرف منه مقدس منتشر فوق العاده اسباب امطراب اهالی شده، زیرا درود جمعی کبر المجد و سواره غیر نظامی، هزارانی که از وصول این خبر در ماحصله بیان زاندارم نولید کنند این محاصرات عظیمات لهدا منعی بورب امر فرمایند در محلهای خودستوقف و جلو ناید و لازماست سرع وقت زمام و اختیار اداره زاندار مری پیش از مرحمت شود که صاحب منصب و افراد آن او تسکین کرده مفاده ای رفع نماید چرا که اردوی اتفاق و بسیاریکه در راهها کذات شده، ممکن است متفرق مقابله کبره میان دولت ارمنی بروند و بواسطه طرفت‌های مهار متنفس و اعتراف منهجه زاندارم نولید بد هرج و مرچ غیر قابل حبوری نموده جمعی کبری سبب در میان نگف شده و دستهای اشاره در اطراف نولید کنند مثل سقوط باز مردم و دولت را دجاج خوارات و زخمی سازند - به عقبه مخلص عمو عمومی مرحمت شده و آقای کلک معمودخان هر که ثابت و حاضر از مرلی خدمت هسته هم نوع مورد نوجه و مرحمت حضرت اشرف واقع شوند ایشانم با کمال حدیث خود را حاضر و مطبع اوامر مطاعه میدانند و همین جمع کبری از محترمین درینه منزل هست و انتظار قبولی مندیعت را دارند بنه لایدشند منزل مراجعت سام و آنها ایدوار کم جانبه حضور لازم باشد مخصوصاً الحصار فرمایند ایام توکت متدام.

۱۲۶

کردن یک بستنی در لوغانطه دلان بهشت» می‌گیرند؛ زیرا این ارزانترین تفریحی است که با درآمد اندک آنان همچو این دارد. مجموع پولی که در اختیار دارند، سی شاهی است. در طول راه، وسوسه می‌شوند بدانند مضمون فوق العاده‌یی که «فوکلی»‌های مقابل دارالفنون می‌خوانند چیست؟^۵ شاهی صرف می‌شود تا دریابند آن فوق العاده‌ی عرب زبان، تکفیرنامه‌ای است که از سوی عده‌یی صاحبخانه علیه کرايه‌نشینان در آمده و آخرش هم نوشته‌اند: «بقيه را در نمرة آتية فوق العاده منتظر باشيد». بیست قدم دورتر «یکمرتبه از مطبعة وطن جمعی بچه روزنامه‌فروش بیرون ریخته فریاد کردند [:] فوق العاده، فوق العاده». آن رانیز می‌خرند و می‌بینند یک «هوچی» شرح کارهای خود را داده است. فوق العاده‌های بعدی را «حکومت سوسیالیستی شوروی چاله میدان» و «حزب کارگر دست چپ فراکسیون اقلیت سنگلچ» به مخالفت با یکدیگر انتشار داده‌اند. محتوای فوق العاده‌ی پنجم، منحصر به این دو عبارت بود: «کشته شدن اسماعیل آقا؛ از قراری که شنیده می‌شود، اسماعیل آقا [سمکو] کشته شده. مسئله نفت نزدیک به اتمام است». معلمان تنگدست برای بار ششم هم فریب خوردند و باقیمانده‌ی پول بستنی را صرف خرید فوق العاده‌یی کردند که شخصی در آن خود را میرابوی ایران خوانده بود!

به راستی نیز، فوق العاده‌های بسیاری در سالهای ۱۳۰۱ تا ۱۳۰۴، گلایه‌ها و حتی اتهامهای سنگین و دشنامه‌ایی بودند که صاحبان پاره‌یی از روزنامه‌ها متوجه یکدیگر^۶ می‌ساختند و یا از

فوق العادة.

قيمة صمد الدين

قانون

حين نطق حضرت ملا الصلحین اقا میوز عبد الله و اعظم دام طله

در روز شنبه ۲۶ سفر در خارج دروازه دولت در شهر ۹۰۰ هزار جمعت

بسم الله الرحمن الرحيم

قال الله تعالى في كتابه الكريم موالي ارسل رسوله بالهدى
و دين الحق لظهور على الدين كله و أكمله شهداً محمد (ص) رسول الله
والذين ساهموا على الدثار رحمة لهم وهم تبرهم ركناً مساجداً ينتون فضلاً
من الله و رسوله سيداً مساجداً وساده من اسراسجره ذلك المعلم في الوراية
و متلمع في الأبيجد تذرع اخرج شاه فائزه فائضه فائضه فائضه على سورة
بسبب الراء بسبب بهم التغافل عن عدالة الدين آمنو منمو حملوا الصالحة
منفعة واحرا عطيا

اجازه جماد و هیجان نسبده و الا ان مردم از جان کذته طران
پسر و باي بر هنر کرد و با دنمان هاي خود ابدان تبه عاملين
این فیضه تاریخی را قله قله میکردند. هنوز اسلام عظت خوبین
را از دست نماده هنوز احسانات اسلامی دچار اختیار نشده این
هان لالهه سدان بدیافتند که کار خود را ترک کنند و امروز مملکت
ایران را بحال تعطیل و عصیانی در افتخار ملل به عالم جلوه میدهند
خدای این ملت در میان فرقان پیغمبرای اسلام ایروزی که جوان
زد چون نیان نورس کابل همه قسم سمه بود لئن رفته و فته در
تیجه زحاظ عالی اولیاء اسلام این نیان نورس بطوری توشه و
قوی شد که بیچر بته شیوه ریشه این را طعن کرد
ای سفراء خارجه ای ملل متوجه ای پیوودی ها ای زردشی ها
ای صرایی ها باید که ملت اسلام ناشی از شدت نصب است اسان
شجاع در موقع حرارت و انتقام از خشم وقت دست رسی باوند است
که میکند شجاع نرا ملت اسلام در میان ملل کیست این ملت اسلام
رسول الله در جزیره العرب فریاد ایهاشان فو لا لا الا الله زد جز
بسک و خار و ناسرا و خاکست بیزیر دیگر استقبال شد و غیر از عن این ایطال
که سبزه ساله بود باری دیگر نهادست لئن در تیجه استفات و خاتیت
و برهاش فاتح جندی نکشت که هوس سامان خطه جزیره العرب
را از قوت بادلت منزه و رکه رفته سلطنت اسلامی فاهر بر نسام
محکوم شد و خانه و خانه و عرکه این اهات نعمت پیغامبر و در دفع این
ظالمه حاله مفعه نهایت سید و سی و دارم وی نایابه کان ملل متوجه
بداند و او را بیان کردند که ملت اسلام عموماً بیچر وجه خافر
نموده اند و امطبل خود را از نیزک حکم کردند امروز جمعت ملت اسلام و
قابیان بکاه محمد رسول الله شصده کور است در ظل این کله همه مصالح
سرت و عططف و شلرون مل راستلال و سعادت دنیا و آخرت مسند بهای
در آورده و امطبل خود را از نیزک حکم کردند امروز جمعت این ملت اسلام و
قابیان بکاه محمد رسول الله شصده کور است در ظل این کله همه مصالح
سرت و عططف و شلرون مل راستلال و سعادت دنیا و آخرت مسند بهای
این نعمت بیکاران و این کنجی بیان در تیجه زحاظ ۴۳ ساله آن
حضرت بود. تاریخ چنان روزی را نیان نسبده امروز اولین روز است
که این حادثه عظیم نسبت بیهود مقدس آنچه باورد شده تمام ایات نایاب
دینی با ظرفی خشنکان دول اسلامی هم با رئیس الوزراء پیش قدم ملکت اسلامی
ایران تو حکم مساعی کرد و هر چند وتر طویل بیهود اسلامی این را
ملتیم نمود و احیت استقلال خود را بر ماله سید و عالم ایات نایاب
ای امراء شکر اسلام ای ساچب منیان نظام ایران حکم در از
زحاظ عالیه خاتم ایات این شیوه تکمیر شا به شده موقع جان
فشاری است. وقت ایران اسلامی است. در خانه صدای بلند فریاد
بیزتم دولت اسلام ایران که در تحت لواء اطیعه حضرت ولی صر
حجه بن الحسن مجلوه فرجه ذهنگانی میکند و آن حضرت را سلطان
و افس خود می آند همه قم در رفع این ظاهر قادرت مارد ده مرتبه
صدای بلند با ساچب الزمان قاید پاد مخالفین اسلام مقدر بادست است
و دولت اسلام

طبعه ناروس

اهمیت فوق العاده‌ها

اگرچه فوق العاده‌ها از سوی روزنامه‌ها به چاپ می‌رسیدند، درست آن است که آنها را در کنار روزنامه و مجله و سالنامه، به عنوان یک وسیله‌ی ارتباطی چاپی مستقل بیانگاریم. این برگهای خبری، راوی نخستین و هلمی دریافت خبر (— حتی به صورت خبر خام) و گاه، نشانده‌نده‌ی نخستین تفسیر (— اگرچه موجزو با انشایی نارسا) در مورد رویدادی مهم است. شماره‌ی بعدی روزنامه‌ی مادر، تکلیف اهمیت آن رویداد و درستی و نادرستی تمام و یا بخشی از فوق العاده را روشن می‌سازد. حتی خاموشی روزنامه در مورد فوق العاده‌یی که انتشار داده است، گویاست. از این رو، جای آن دارد که پژوهندگان تاریخ یک دوره و یا یک رویداد، فوق العاده‌ها را نیز مورد توجه قرار دهند.

متاسفانه، در اکثر مجموعه‌هایی که از روزنامه‌های قدیم در کتابخانه‌ها و آرشیوها برجا مانده است، فوق العاده دیده نمی‌شود و آنها را اغلب باید در آرشیو اعلانها و برگها و نوشتارهای گوناگون جست و جو کرد. از این روست که استاد ایرج افشار، شماری از فوق العاده‌های روزنامه‌ها را در کنار اعلانها و اعلامیه‌هایی پراکنده، در مجموعه‌ی ارزنده‌ی قبله تاریخ به چاپ رسانده است.^۹

یادداشتها

- ۱— با توجه با گرمی بازار این عنوان، روزنامه‌یی نیز بر خود نام فوق العاده گذارد و از بهمن ۱۳۳۰ تا آبان ۱۳۲۱ در تهران انتشار یافت.

۲ - شماره‌ی سوم روزنامه‌ی قیام چاپ تهران، به جای پیکار و ایران آزاد منتشر شد که هر دو در توفیق به سر می‌بردند. مدیر پیکار، سید علی اکبر موسوی زاده بزدی مدیر پیشین توفان و مدیر ایران آزاد سید ابراهیم ضیاء‌الواعظین بود و چون زیر سر لوحه‌ی ایران آزاد در شماره‌ی سوم (سهشنبه سوم بهمن ۱۳۰۱) مقاله‌ی کوبنده‌ی «وضعیت پوشالی» علیه قوام‌السلطنه نخست وزیر با انتقادهای تند از احمد شاه به چاپ رسید: با شکایت شاه روزنامه توفیق شد و ضیاء‌الواعظین و موسوی زاده را به دادگاه فرا خواندند و گویا پس از یک جلسه، شاه از شکایت خود صرف نظر کرد و نخست وزیر جدید، مستوفی‌المالک، صلاح در آن دید که آن دو از تهران خارج شوند (طوفان، ش ۳۹ سال دوم، به نقل از صدر هاشمی، ردیف ۲۲۱).

۳ - نظام‌السلطنه، رضا فلی‌خان. مکاتبات و مراسلات، به کوشش منصوره اتحادیه، تهران، کتاب سیامک و نشر تاریخ ایران، ۱۳۷۹، ص ۱۵۵.

۴ - انقلاب خراسان، مجموعه اسناد و مدارک ۱۳۰۰ شمسی، به کوشش کاوه بیات، تهران، مؤسسه پژوهش و مطالعات فرهنگی ۱۳۷۰، ص ۱۵.

۵ - عین‌السلطنه سالور، فهرمان میرزا. روزنامه خاطرات عین‌السلطنه به کوشش ایرج افشار، تهران، اساطیر، ۱۳۷۷ - ۱۳۷۹، صص ۷۰۳۹، ۷۰۰۹، ۴۶۷، ۶۰۶؛ «نویسندهان متملق» حقیقت، ش ۱۸، ۷۵ اردی‌بهشت ۱۳۰۱؛ «عادت شدن جراید مزدور»، شعله، ش ۲، ۲۶ اردی‌بهشت ۱۳۰۲.

۶ - مشقق کاظمی، مرتضی. « فوق العاده، فوق العاده »، ایرانشهر چاپ برلین، ش ۸ سال اول، صص ۲۰۹ - ۲۱۶.

۷ - بنگرید به موضوع فوق العاده‌های روزنامه‌های کاشف اسرار و صدای اصفهان به سال ۱۳۰۱: اسناد مطبوعات (۱۳۲۰ - ۱۲۸۶ د. ش)، به کوشش کاوه بیات و مسعود کوهستانی‌زاد، تهران، سازمان اسناد ملی ایران، ۱۳۷۷، ج ۲، صص ۱۳۰ - ۱۳۳.

۸ - سلیمان بهروdi، رضا شاه: خاطرات سلیمان بهروdi، به کوشش غلامحسین میرزا صالح، طرح نو ۷۹، ۱۳۷۲

۹ - قبالت تاریخ. نمونه‌هایی از اعلامیه‌ها، بیانیه‌ها، شب‌نامه‌ها، روزنامه‌ها [...] در دوره انقلاب مشروطیت تا پایان سلطنت احمد شاه، به کوشش ایرج افشار، تهران، طلایه، ۱۳۶۸، ۶۴۶ صفحه